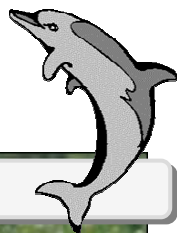

Tábor 2013

102

DELFINÁRIUM

Časopis 3. oddielu skautov v Košiciach

Stavba tábora

Majster uzlovania

Žirafa a jej dlhý krk

ROKOV
SKAUTINGU
NA SLOVENSKU

Úvodník

Na Slovensku oslavujeme skautskú storočnicu. Viem, že to nie je žiadna novinka, skôr sa to už mení na kliše. Zaujímavé na tom celom je však to, že u nás scouting nefungoval celých 100 rokov bezproblémovo, ale raz bol a raz nebol. Fungovanie – zákaz – obnova – fungovanie – zákaz... Predstavte si, aké náročné muselo byť začínať stále od začiatku. Ľudia, ktorí za tým stáli, museli mať obrovskú trpezlivosť, odvahu a hlavne vôľu. Navyše nikdy nevedeli, aký dlhý čas im dovoľia existovať. Neprijemná vec...

V detskej knižke *Hovorníček* od Ľ. Feldeka som našla takúto básničku:

Malí ľudia

Malí ľudia stále blúdia.
Viete však, že nezablúdia?
Každý piatok majú sviatok.
A menší sú od šteniatok.

Viete, o čom je táto básnička? Že o malých ľuďoch? No nie tak celkom. Podľa mňa je o ľuďoch, ktorí sami seba pokladajú za malých. Majú „sviatok“ vo všedný deň a veria, že aj šteňa znamená viac ako oni. Lenže v skutočnosti sú veľkí: blúdia a čosi zrejme hľadajú, no nikdy nezablúdia. Majú vytýčený smer, nemôžu sa stratiť.

Presne takíto malí veľkí ľudia stále dookola obnovovali scouting počas tých 100 ťažkých rokov. Zahodili pýchu, aj si poblúdili, aj sa stretávali so všelijakými problémami, ale strelka kompasu (máme ju aj na skautskom znaku) ich podržala. A že scouting funguje aj dnes, viac ako 20 rokov po revolúcii, za to tiež vďačíme takýmto ľuďom. Sú tu. Skrytí v našom zbore, v našich oddieloch. Aj na tomto tábore.

Len sa trošku poobzerajte a odpovedzte si na otázky: Kto postavil tento tábor? Kto sa nám stará o program? Ako je možné, že máme pitnú vodu rovno pod nosom a nemusíme behať s bandaskami až k prameňu ako kedysi?

Len sa trošku poobzerajte a tých malých veľkých ľudí rýchlo nájdete.

Juháska

Obsah

Najhoršia skúška.....	3
Výprava na Lajošku.....	4
Stavba tábora.....	5
Družinová výprava Bobrov.....	8
"Deravé" hádanky.....	9
Prečo má žirafa dlhý krk.....	10
Oheň.....	12
História skaut. časopisov.....	14
Majster uzlovania	15
Zoznam členov.....	16

Delfinárium

102. číslo vyšlo dňa
24. 7. 2013

Vydal
Slovenský scouting,
68. zbor Biele Vrány Košice
3. oddiel skautov

www.68zbor.sk
68zbor@scouting.sk

Náklad 50 kusov

Autori článkov: **Fabo,**
Damián, Jany F., Femi,
Rišo, Chevro, Johny,
Juháska

Grafika: **Juháska**
Korektúra: **Juháska**

Príspevky posielajte na
adresu:

fabpeto@gmail.com

Najhoršia skúška života

Strach!!!

Zažil to už niekto z vás???

Ja áno, a to už viackrát. Cievy sa vám rozťahujú, telom vám prúdi viac krvi, trasú sa vám nohy, ruky a všetko ostatné, nepríjemná bolesť brucha. Toto sú príznaky strachu. Takýto strach som zažíval aj pri radcovských skúškach.

Bol to pre mňa dlhý deň, ktorý som trávil v klubovni s ostatnými, ktorí robili tieto skúšky. Po vjazde do klubovne som si chvíľku počkal na písomný test. Ten som zvládol aj minule. Následne som opisoval Padremu piaty bod skautského zákona. Potom prišla časť, ktorú som minule po****. Ústny test pred všetkými v miestnosti. A nakoniec prišla tá najhoršia časť – „vyhodnotenie“. Po jednom si vyvolávali každého z nás a dali nám diplom. Nevieam, prečo som sa bál, keď som sa asi dva týždne učil.

Dobrá rada: Učte sa!

Dňa 25. 5. sa uskutočnila oddielová výprava, aj keď na trochu odlišné miesto oproti pôvodnému plánu. Zraz bol o 8:15 na Lokomotive, čo som našťastie na poslednú chvíľu zistil. Keď som sa s menším oneskorením dostavil na miesto zrazu, bolo tam už celkom dosť ľudí, dokonca aj niekoľko úplne nových členov. Nastúpili sme do 14-tky a celou cestou sme dumali nad zmyslom jeleních vystrúhaných papekov.

Na Jahodnej nás prekvapila hustá hmla, no keďže sme skauti, nezľakli sme sa jej a vyrazili sme. Po ceste sme sa veľmi nezastavovali a ani sme sa nenazdali a boli sme na Lajoške. Najedli sme sa a niektorí si kúpili kofolu, ale čo si budeme nahovárať, kofola to nebola! Ešte nás Germán ohúril nápadom kúpiť si fazuľovú polievku a potom sa išiel hrať futbal. Môj tím samozrejme vyhral, no najviac nás počas celého zápasu udivoval Gabov vrodenný cit pre futbal, veď lopty z jeho nôh lietali na všetky strany. Neskôr sme sa pokúšali zakladať ohne, no zvrhlo sa to v menšiu bitku. Nasledovala bojovka a zopár hier, pri ktorých sa preverila inteligencia oddielu.

Z cesty späť si pamätám len to, keď sa celý oddiel nahnul k hrdzavému autu uprostred lesa. Ako muchy na lajno. Chlapci sa správali, akoby auto nikdy nevideli, a preto ho ešte celé dôkladne obchytali.

Autobus sme stihli bez problémov a snád' všetci sme boli spokojní, aj keď trochu mokří. Howgh.

Stavba tábora

Bajerovce 29. 6. - 3. 7. 2013

Fabo

Dovoľte mi, prosím, začať krátkou „stavbárskou“ skautskou autobiografiou. Svoj prvý skautský tábor som absolvoval v roku 2004, teda v roku, keď tí starší z členov oddielu začali navštevovať ZŠ, trochu mladší ťahali káčera a poniektorí ešte iba objavovali svoju schopnosť hovoriť. Bol to posledný tábor, keď predvoj (dnes „stavba tábora“) znamenal, že partia roverov prišla na táborisko o deň skôr, než sa začal tábor,

vyložila aviu, pohrabala pokosenú trávu na lúke a postavila hangár, pod ktorý dala našu batožinu, a prespala pod ním. Po našom príchode na tábor (my, rozumej účastníci) sme sa podelili do dvojíc do stanov a každá dvojica „nafasovala“ svoj „stan“, teda podsadu starého typu. Aby ste chápali, dostali sme 4 steny z dosák, 2 postele, kovové L-ká, vedierko skrutiek, 2 skrutkovače, kovovú konštrukciu strechy a celtu.

Hej, a ešte stručné rady od starších, ako tie steny k sebe priložiť. Postele bolo treba podoprieť kolom, aby sa neprehýbali. Skrátka, každý si postavil svoj stan - ako ho postavil, tak mal. Tábor mal 21 dní, cca 5 dní z neho sme strávili tým, že sme ho stavali.

Toľko z mojej pomyselnej hry na „starého koňa“ ☺. Teraz je rok 2013, prebehla historicky deviatu „stavbu tábora“ a ja by som o nej mal čo-to napísať. Každá stavba je iná, má svoje špecifiká - počasie, lúka, množstvo vecí, ktoré treba urobiť, ale hlavne je to iná partia ľudí. Chlapci a dievčatá, skautskí bratia a sestry, ktorí prišli postaviť tábor pre seba a svojich kamarátov/ky. (Fúha, práve som sa zľakol vlastnej vety - znie to tak „majestátne“ až propagandisticky... Schválne, skúste si prečítať vetu pred touto zátvorkou hlasom podobným hlasu z trailerov na filmy o hrdinoch ☺.) Samozrejme, niektorí už stavali tábor viackrát, ešte stále sa tam dokonca dajú nájsť zo 3-4 „xichty“ spred 9 rokov. Ale zakaždým je to iné.

Nebudem dianie na stavbe rozpisovať po dňoch. Po úvodnom strachu, či prejde avia až na lúku bez toho, aby ju musel ťahať ujo s bagrom (nemusel, ale aspoň nám s ním neskôr ponosil dosky), sme prvý deň postavili oba hangáre a dali pod ne všetky veci, ktoré sme so sebou mali. Od prvého dňa sa veľmi osvedčil aj nový neživý účastník stavby - motorová píla - ušetrila nám časť roboty a Mišo s ňou bol v podstate naším vysloboditeľom. I keď, trochu mi začal chýbať zvuk tej obyčajnej píly. Jednoducho, vrr, vrr a máte dosky, tyče, koly akejkolvek želanej dĺžky temer okamžite hotové. To však neznamená, že sme po dvoch dňoch nemali čo robiť a váľali sme šunky. Ako všade inde, aj na stavbe má všetko svoj čas a niektoré veci nemožno unáhliť. Tak sa postupne na lúke začali objavovať rošty do podsád, tyčkovina všetkého druhu,

objavili sa technické diery ako odpadovka a vsakovačka, vyrástli podsady, pod hangárom sa začala črtať kuchyňa a jedáleň. Z lesa vyliezli hadice s vodou z prameňa a z jamy na latrínu zas vyrazila voda. Neskôr sa nad táborom začal týčiť stožiar a majestátna brána, akú sme ešte nikdy nemali. Stihli sme tiež postaviť tábor víčatám a nesmiem zabudnúť na most cez potok, ktorý nám výrazne uľahčil život.

Z toho, čo som pred chvíľou napísal, to môže vyzeráť, že všetko „sa“ postavilo, vyrobilo, skrátka zjavilo na lúke. A tu sa dostávam k partii ľudí, ktorí boli tento rok stavať tábor. Stavba bola vždy časopriestorom, ktorý nebol len o práci. Tú, myslím, odviedol každý najlepšie ako vedel. Tí starší sa už s istou rutinou vrátili k tomu, čo robili aj predtým a tí noví sa rýchlo priučili novým zručnostiam. Stavba je však aj miestom, kde sa stretáva a spoznáva partia ľudí z dvoch oddielov. Teraz si poviete „Haha, chlapi a dievčatá, no jasné...“ Samozrejme, nepopieram. Avšak stavbu rozhodne nemožno brať ako „zoznamku“. Pri práci, počas jedenia, počas voľných chvíľ človek viac spozná ľudí, ktorých inak stretá iba na skautských akciách. Nesmelo chýbať frisbee, večerný spev v hangári, skupinové, či individuálne rozhovory, či situačný humor, ktorý nikto neplánuje, len zrazu niekto niečo „tresne“ a všetci naokolo sa zrazu váľajú od smiechu po zemi. Pre tieto chvíle má väčšina ľudí stavby tábora v oblúbe a neberie ich len ako nudnú drinu. Posledná noc bola toho dokonalým príkladom. Bolo super sledovať, ako sa partia skautov a skautiek spoločne zrazu rozhodla ísť hrať „Kráľu kráľu, daj vojačka“ či iné hry, ako sedia v hangári a netreba ich dvakrát pobádať k diskusii. Vtedy človek vidí a cíti niečo, čomu hovoríme „duch“...

Preto chcem poďakovať všetkým, ktorí sa na tejto stavbe zúčastnili, za to, že nemali problém obetovať svoj voľný prázdninový čas a každý svojou časťou prispel k tomu, aby tohtoročný tábor mohol stať.

Tak, hádam zas o rok. Ale to už bude znova iné. A o tom je stavba.

Družinová výprava Bobrov

Jany F.

Jasov 15. 6. 2013

Väčšina výpravy (Marek, Damián, ja a Buko) sme sa stretli okolo 8:30 na autobusovej stanici. Bratia Peničkovci nastúpili až na Moldavskej (SOŠ automobilová). Takže vo vedomí, že pravdepodobne sme už všetci, sme sa premiestnili na nástupište 7, odkiaľ nám o 7:17 mal ísť autobus do Jasova. Keď naozaj prišiel, nastúpili sme a asi 7 minút sme cestovali na Terasu a odtiaľ ďalších sedem do Jasova.

Po sedemnástich minútach cestovania sme vystúpili a pobrali sa smerom k nášmu prvému cieľu – Jasovskej jaskyni. Podľa času najbližšej prehliadky sme zistili, že máme asi 7x7 minút času. Ten sme využili na futbal a ničenie tohtoročnej úrody orechov. No natáčali sa aj úvodné scény nového

dokumentu od producenta *MARKpixels* a hovorilo sa o predbežnom názve *1day junkie LACI*. Hovorca spoločnosti M. p. len prezradil, že premiérový trailer by mal byť už 14. 12. 2013.

Po dohraní futbalu sme sa vrátili ku vchodu do jaskyne, kde sa mala o 7 minút začať prehliadka. Počas nej sme sa oboznámili s históriou, krásami a povestami o jaskyni a jej okolí. Po skončení sme putovali k ďalším krásam Jasova. Vyšli sme na kopec – útes týčiaci sa nad Jasovom, kde boli pozostatky tunajšieho hradu, a k nádhornej vyhladke. Tu bolo aj miesto nášho odpočinku a TOP SECRET. Po prestávke

sme sa ohúrení typickými krásami Slovenska okolo jasovského kláštorného cintorína – rybníkov – dostali k poslednej zastávke: k jasovskému kláštoru a miestnej sekvoji. Po zdemolovaní oplotenia sme sa vrátili na zastávku SAD a cca 7 minút čakali na autobus. Do Košíc sme sa vrátili asi o 16:07.

„Deravé“ táborové hádanky

Juháska

1. Čo je to?

Diera v zemi,
povedzže mi,
čo si zhltna na obed?
Polievočku zo špenátu,
kompót, deci saponátu,
Rišov príborový set.

2. Čo je to?

Krajom lúky veľká diera
slúži miesto kontajnera.
Sú v nej šupy, zhnité jabká,
sem-tam nožík abo škrabka,
zelenina v hnilom stave,
mravce, chrobač, lúčna háved'.

3. Čo je to?

V lese v ďalšej veľkej diere
ležia zbytky od večere
v inej forme, v inom tvare
z potreby jak ľudstvo starej.
Vôkol smrad, dnu kaky-maky,
raj pre muchy, pre chrobáky.
Je tam pevná žrdka,
na nej každý prdká,
no a kto je hlúpy,
ten do toho stúpi.

4. Čo je to?

Plytká diera kdesi v lese
s vodičkou jak v horskom plese.
Prv len zurčí, potom z klusu
pritečie nám do ešusu.
Jama skrytá v lesnom tieni
divočinu v luxus mení.

1. vsakováčka, 2. odpadovka, 3. latrina, 4. prameň

Prečo má žirafa dlhý krk?

Juháska

Vyčnieva žirafa z davu len preto, aby dočiahla na najlahodnejšie lístočky v korune svojich obľúbených šťavnatých akácií? Dlhé roky platila iba táto teória.

Žirafa má dlhý krk, pretože takto sa pohodlnejšie nažerie. Žeby však bola žirafa až takým miláčikom matky prírody, že sa o ňu počas evolučného vývoja takto postarala? Charlesovi Darwinovi môžeme ľahko odporovať. Keď chvíľu žirafu pozorujeme, pochopíme, že dlhý krk jej poriadne komplikuje život. Napríklad, keď sa chce **napiť vody**, musí najskôr naširoko rozkročiť predné nohy, až potom môže skloniť hlavu, inak by nedočiahla na zem. Dlhý krk je na ťarchu tiež pri **úteku pred nepriateľom**. Na žirafy si trúfnu levy a dokonca aj hyeny, hoci vedia, že im hrozí riadny a občas aj životu nebezpečný kopanec.

O tom, že život na vysokej nohe môže byť komplikovaný, sa presviedčajú už **mlád'atá**. Hneď pri pôrode ich čaká skúška obratnosti – pretože matka si nemôže ľahnúť (prilákala by tým pozornosť šeliem), musia si poradiť s prekonaním približne 1,5 metrového prevýšenia, čo ich po opustení matkinho tela delí od zeme. **70-kilogramové a 2 metre merajúce mlád'a** sa už niekoľko minút po narodení motá mame pod nohami a pýta si mlieko, ktorým sa živí celý rok. Ako bude rásť, zároveň sa bude naťahovať aj jeho **krk – každý týždeň sa zväčší o takmer štvrt metra**, aby sa čo najskôr mohlo zohnúť a napíť sa vody.

Dlhému žirafiemu krku sa museli prispôbiť aj orgány. Na to, aby srdce dokázalo vytlačiť okysličenú krv k mozgu, potrebuje tlak, ktorý prekoná trojmetrové prevýšenie. Ibaže privysoký **krvný tlak** by mohol žirafu zabiť, napríklad by sa nemohla skloniť k zemi bez toho, aby nehrozilo, že jej exploduje hlava. Pred takýmto rizikom ju chránia **mimoriadne silné a výkonné srdcové chlopne a hrubé cievy a tepny**.

Komplikovanou záležitosťou je pre žirafu tiež **spánok**, a to aj preto, lebo si nemôže pohodlne ľahnúť. Nikto sa teda nemôže čudovať, že tieto zvieratá spia len necelých 5 hodín a zvyšok venujú hľadaniu potravy, kŕmeniu a iným aktivitám. Zistilo sa, že žirafa sa živí vysokými rastlinami akácie len v období dažďov, keď sú plné živín. Inokedy spásava rastliny zvyčajne vo výške svojich ramien. Do tejto úrovne však dočiahnu aj iní, napríklad gazely, keď sa vztýčia na zadných. Z toho vyplýva, že žirafy svoj dlhý krk s najväčšou pravdepodobnosťou nedostali preto, aby sa s nikým nemuseli deliť o obľúbenú pochúťku.

Samec žirafy však svoj krk využíva iným spôsobom. Biológovia pri pozorovaní žiráf zistili, že už z diaľky vidno skupinu, v ktorej samček velí niekoľkým samičkám. Aby na seba upozornil, **naťahuje krčisko čo najviac**, ako sa len dá. Vedci potvrdili, že takýto samec sa predvádza tým, že ohryzuje výhonky vo výške piatich metrov. Samce, ktoré majú okolo seba iba iné samce, skláňajú pri pasení hlavu do výšky troch metrov a samičkám stačí poschodie vo výške okolo dvoch metrov. Tomuto prejavu sa hovorí sociálne správanie. Z tohto pohľadu je teda žirafí krk **symbolom silného a schopného samca**, ktorý sa páči všetkým samiciam v skupine. Okrem toho samce žirafy medzi sebou súperia pri boji o nevestu. Narážajú krkami do seba, pretláčajú sa nimi (niekedy sa súboj končí smrťou jedného z nich). Víťazstvo patrí samcovi s najmohutnejším a najdlhším krkom.

Zaujímavosť na záver: Keď si žirafa poraní nohy, nehrozí jej, že vykrváca. Všetky tepny a žily má totiž uložené hlboko pod **extrémne hrubou kožou**. Tento fakt zaujal aj vedcov z NASA, pre ktorých sa žirafy stali inšpiráciou pri navrhovaní skafandrov pre kozmonautov.

Ako zakladať oheň – zásady:

- najmenej 50 m od lesa v blízkosti vody (alebo je nutné mať dostatok vody so sebou),
- zásadne nie v lese (výnimku tvorí iba vyhradené táborisko, kde je zakladanie ohňa povolené), pod stromami, v blízkosti obilia/stohov/horľavých materiálov,
- dno ohniska musí byť nehorľavé (hlina, kamene),
- drny vykopávať tak, aby sa dali vrátiť späť, uložíme ich koreňmi nahor, ak máme možnosť, polejeme vodou,
- ohnisko obložiť kameňmi, ale nie z potoka (tie pukajú),
- okolo ohniska udržiavať poriadok,
- pri ohni musí byť vždy dozor.

Pri zahladzovaní:

- spáliteľné odpady (papier) spáliť,
- popol musí byť vychladnutý alebo dobre zaliaty vodou (najlepšie jedno aj druhé),
- ak je popola viac, treba ho zakopať zvlášť,
- ohnisko starostlivo zahladiť, vrátiť drny na miesto, upratať okolo,
- nespálené drevo odnieť späť do lesa, nespáliteľné zbytky do civilizácie,
- pozor na podzemné požiare! V ohnisku nesmú byť žiadne koreňky - pôsobia totiž ako palivo.

Zálesácky recept – BANOK

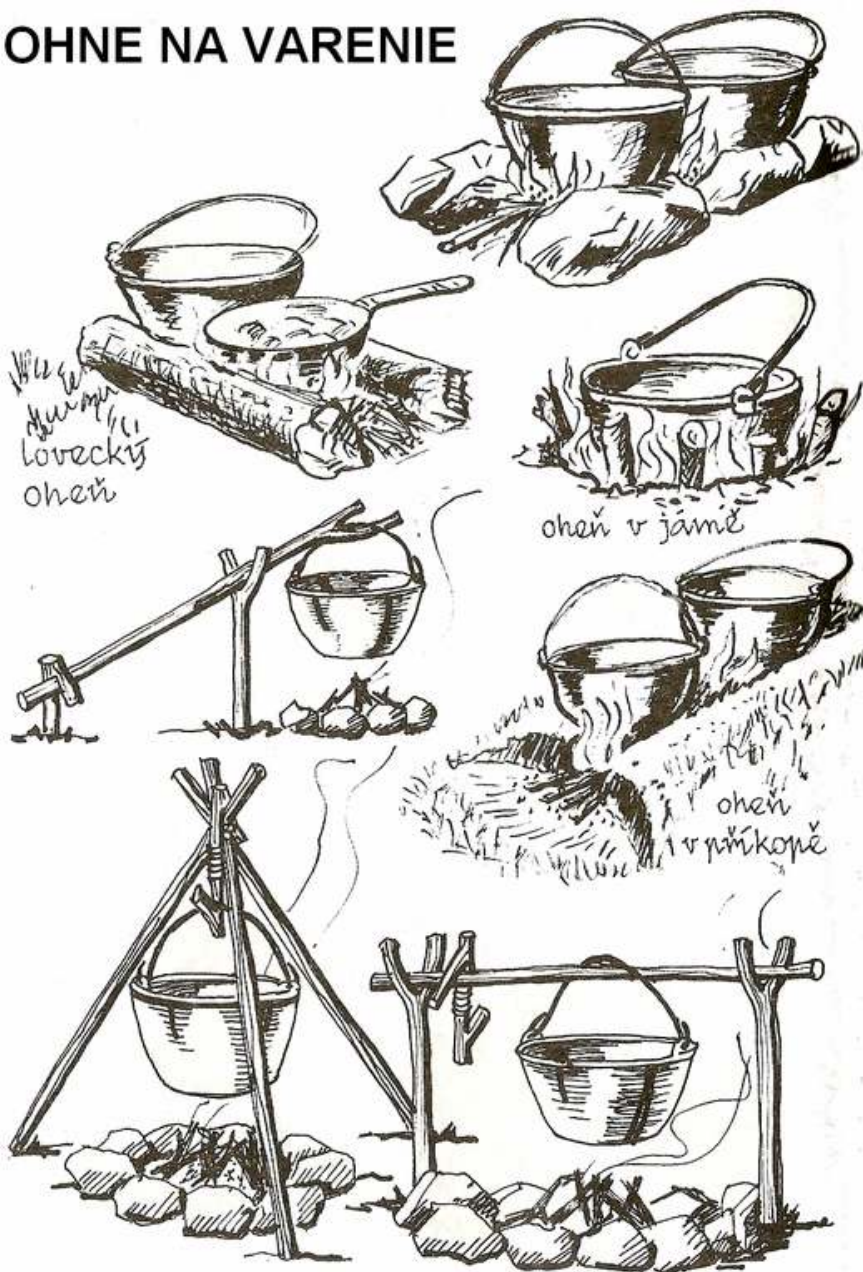
Je to recept severoamerických Indiánov. Kvôli jednoduchému životu sa museli uskromniť a vystačiť si zo základnými surovinami. Múku získali z rastlín, ale predovšetkým z obilia, ktoré pestovali.

Budeme potrebovať: - 1 šálku hladkej múky,
 - soľ (nemusí byť),
 - vodu alebo mlieko.

Postup: Múku dáme do misky a nasypeme soľ. Vodu prilievame opatrne, cesto by malo byť foremné, ale nie riedke. Spravíme z neho placky a pečieme buď na horúcom kameni, alebo vyprážame.

Do banoku môžeme pridať aj nejaké iné prísady, napríklad hrozienka, škoricový cukor, vanilkový cukor, vlašské orechy. V tom prípade dáme menej soli.

OHNE NA VARENIE

História košických skautských časopisov 1990-2002

Johny

V minulom čísle som písal o českom časopise Skaut-Junák. Slovenský skautský časopis s podobným rozsahom a dĺžkou vydávania nie je. Ale práve v časopisoch, ktoré sa nás Košičanov najviac týkajú, som objavil Skaut z roku 1990, číslo 7, kde je podrobný rozpis slovenských skautských periodík. Takže o nich si prečítajte tam. Tu uvediem len naše, košické.

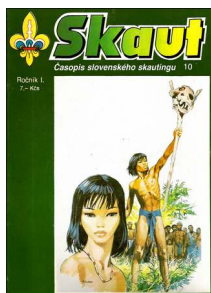
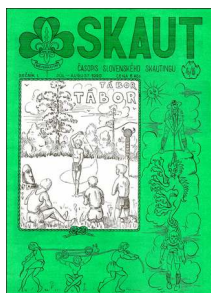
SKAUT – časopis Slovenského skautingu.

Hoci v Košiciach je skautov málo, práve tu sa po obnove skautingu v roku 1990 sformovala redakčná rada s cieľom vydávať celoslovenský skautský časopis pre decká. Pre činovníkov tu už boli Skautské zvesti (trvajú dodnes, i keď už v elektronickej podobe).

Časopis nemal dlhé trvanie, položil ho nezaujmem (alebo sa o ňom nevedelo). Vychádzal ako mesačník – v prvom ročníku vyšlo 6 normálnych čísel a 3 dvojčísla, v druhom boli avizované 4 čísla, ale viem len o dvoch, ostatné pravdepodobne boli len v pláne a nikdy nevyšli.

Obsahovo bol časopis rozhodne zaujímavý – nechýbali skautské správy zo sveta i okresov, poviedky, silná skautská prax, uzly, články o Indiánoch, prírodovedné texty doplnené o super ilustrácie od Mira Jízdného – Orima a samozrejme hry, piesne, humor a komiksy. Tlač sa postupne zlepšovala, no i napriek tomu vnútro bolo len dvojfarebné – sivé a zelené. Možno preto časopis nezaujal.

Redakčná rada bol silný tím zapálených košických činovníkov. Spomeniem troch - Gejza Legen – Dobrodruh, šéfredaktor, prekladateľ a cestovateľ, bol sčítaný, mal prístup k pútavým zahraničným materiálom. Miro Jízdný – Orim, skvelý znalec heraldiky a prírody, vynikajúci ilustrátor. Nebohý Juraj Straka – Ali, neúnavný pedant, využívajúci bohatý obsah svojho skautského zápisníka i skúseností v článkoch o zálesáctve či družinovom systéme. Škoda, že sa ich snaha neujala.

Košický a Východoslovenský Skaut

Vyššie spomínaní Orim a Ali, podporovaní grafikom Bohušom Kamanom (jeho syn Radek chodil tiež do Trojky) spustili projekt skautského časopisu ešte raz. Pri zakladaní oblasti. Najprv skromne – Košický skaut bol dvojmesačník podobnej koncepcie ako SKAUT, bol však len kopírovaný (a teda sivobiely). Graficky sa mi veľmi páči. Obsahom poskromne prispievali aj naše oddiely. Keďže však mal málo odberateľov, druhý ročník (2001/02) bol premenovaný na Východoslovenský Skaut, s cieľom presadiť sa vo Východoslovenskej skautskej oblasti. No vtedy už vydávalo ústredie nový celoslovenský plnofarebný časopis Skaut (1999 – 2007), v tejto konkurencii nemohol uspieť.

Spomínané časopisy sú raritou na skautskom zberateľskom trhu, vyšli v malých nákladoch a máme to šťastie, že ich máme zviazané v našej knižnici.

Čaute všetci!!

Chcel by som (ak mi to dovoľíte) vám niečo napísať o „majstrovi uzlovania“.

Začalo sa to ako vždy, stretli sme sa pred NK3 a tak ďalej, no bolo nás tam nejaké málo. Začali sme. Všetko prebiehalo ako po masle, každý sa vydal na nejaké stanovište a začal uzliť. Prebiehalo to celkom v pokojnom tempe (no i keď sa uzliť na čas). Nastal koniec súťažného času a museli sa odovzdať karty. Kým sme čakali na výsledky, zahrali sme si nejaké hry.

Konečne sa začalo s vyhodnotením. Nervozita stúpala, až sa takmer dala krájať. Nakoniec sa začalo vyhlasovať od posledného miesta.

Tu sú výsledky:

1. Jakub Košťal' - González	3. Gabo (pokiaľ sa nemýlim)
2. Michal Fecko - Femi (akože ja)	4... NEPAMÄTÁM SA

Medzi mnou a Gonzim boli iba 4 sekundy. No ja Gonzimu gratulujem.